

## 10.4 ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ ΤΡΟΧΙΩΝ

**10.4.1 Λήμμα.** *Εάν  $(G, \cdot)$  είναι μια ομάδα και  $X$  ένα  $G$ -σύνολο, τότε ισχύουν τα εξής:*

(i) *Για κάθε ζεύγος  $(g, h) \in G \times G$ ,*

$$h \bullet \text{Fix}_g(X) = \text{Fix}_{hgh^{-1}}(X),$$

*όπου  $h \bullet \text{Fix}_g(X) := \{h \bullet x \mid x \in \text{Fix}_g(X)\}$ .*

(ii) *Επίσης, για κάθε  $x \in X$  και για κάθε  $g \in G$  ισχύει*

$$\text{Stab}_G(g \bullet x) = g \text{Stab}_G(x) g^{-1},$$

*ήτοι οι σταθεροποιητές  $\text{Stab}_G(g \bullet x)$  όλων των σημείων τής τροχιάς  $\text{Orb}_G(x)$  τού  $x$  είναι συζυγείς.*

**ΑΠΟΔΕΙΞΗ.** (i) *Εάν  $x \in \text{Fix}_g(X)$ , τότε  $g \bullet x = x$  και*

$$\begin{aligned} (hgh^{-1}) \bullet (h \bullet x) &= (hgh^{-1}h) \bullet x = (hg) \bullet x \\ &= h \bullet (g \bullet x) = h \bullet x \Rightarrow h \bullet x \in \text{Fix}_{hgh^{-1}}(X), \end{aligned}$$

*που σημαίνει ότι  $h \bullet \text{Fix}_g(X) \subseteq \text{Fix}_{hgh^{-1}}(X)$ . Και αντιστρόφως· εάν θεωρήσουμε τυχόν στοιχείο  $x \in \text{Fix}_{hgh^{-1}}(X)$ , τότε  $(hgh^{-1}) \bullet x = x$  και*

$$\begin{aligned} g \bullet (h^{-1} \bullet x) &= (h^{-1}hg) \bullet (h^{-1} \bullet x) = ((h^{-1}hg) \bullet h^{-1}) \bullet x \\ &= (h^{-1}(hgh^{-1})) \bullet x = h^{-1} \bullet ((hgh^{-1}) \bullet x) = h^{-1} \bullet x \Rightarrow h^{-1} \bullet x \in \text{Fix}_g(X) \\ &\Rightarrow x = e_G \bullet x = (hh^{-1}) \bullet x = h \bullet (h^{-1} \bullet x) \in h \bullet \text{Fix}_g(X), \end{aligned}$$

*οπότε ισχύει και η αντίστροφη εγκλειστική σχέση  $\text{Fix}_{hgh^{-1}}(X) \subseteq h \bullet \text{Fix}_g(X)$ .*

(ii) *Επειδή*

$$\begin{aligned} h \in \text{Stab}_G(g \bullet x) &\Leftrightarrow h \bullet (g \bullet x) = g \bullet x \Leftrightarrow (hg) \bullet x = g \bullet x \\ &\Leftrightarrow g^{-1} \bullet ((hg) \bullet x) = x \Leftrightarrow (g^{-1}hg) \bullet x = x \\ &\Leftrightarrow g^{-1}hg \in \text{Stab}_G(x) \Leftrightarrow h \in g \text{Stab}_G(x) g^{-1}, \end{aligned}$$

*ο ισχυρισμός είναι αληθής. □*

**10.4.2 Θεώρημα.** *(«Τύπος καταμετρήσεως των τροχιών») Εάν  $(G, \cdot)$  είναι μια πεπερασμένη ομάδα και  $X$  ένα πεπερασμένο  $G$ -σύνολο, τότε*

$$\text{card}(X / \simeq_G) = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \text{card}(\text{Fix}_g(X)), \quad (10.24)$$

*ήτοι το πλήθος των  $G$ -τροχιών ισούται με τον αριθμητικό μέσο των πληθικών αριθμών των συνόλων των σταθερών σημείων  $\text{Fix}_g(X)$ ,  $g \in G$ .*

ΑΠΟΔΕΙΞΗ. Έστω  $M := \{(x, g) \in X \times G \mid g \bullet x = x\}$ . Εάν υποθέσουμε ότι οι

$$\text{pr}_1 : X \times G \longrightarrow X, (x, g) \longmapsto x, \quad \text{pr}_2 : X \times G \longrightarrow G, (x, g) \longmapsto g,$$

είναι οι φυσικές προβολές, τότε για κάθε ζεύγος  $(x, g) \in X \times G$  έχουμε

$$(\text{pr}_1|_M)^{-1}(x) = \text{Stab}_G(x), \quad (\text{pr}_2|_M)^{-1}(g) = \text{Fix}_g(X),$$

οπότε

$$\sum_{x \in X} |\text{Stab}_G(x)| = \text{card}(M) = \sum_{g \in G} \text{card}(\text{Fix}_g(X)). \quad (10.25)$$

Επιλέγουμε ένα πλήρες σύστημα εκπροσώπων  $\{x_1, \dots, x_k\}$  τού  $X$  ως προς τη σχέση ισοδυναμίας  $\asymp_G$ . Προφανώς,  $X = \coprod_{i=1}^k \text{Orb}_G(x_i)$ , με  $k = \text{card}(X / \asymp_G)$ . Από το (ii) τού λήμματος 10.4.1 έπεται ότι

$$\begin{aligned} \sum_{x \in X} |\text{Stab}_G(x)| &= \sum_{i=1}^k \sum_{x \in \text{Orb}_G(x_i)} |\text{Stab}_G(x)| \\ &= \sum_{i=1}^k \text{card}(\text{Orb}_G(x_i)) |\text{Stab}_G(x_i)| = k |G|, \end{aligned} \quad (10.26)$$

διότι  $\text{card}(\text{Orb}_G(x_i)) |\text{Stab}_G(x_i)| = |G|, \forall i \in \{1, \dots, k\}$ . (Βλ. θεώρημα 10.2.5.) Ο τύπος (10.24) έπεται άμεσα από τις (10.25) και (10.26).  $\square$

**10.4.3 Εφαρμογή.** *Ας υποθέσουμε ότι έχουμε προμηθευθεί τρεις άσπρες και τρεις μαύρες χάντρες και ότι αυτές κείνται επί ενός επιπέδου σχηματίζοντας κορυφές κανονικού εξαγώνου  $P$ . Έστω  $\text{Περ}\Sigma\mu\mu(P) \cong \mathbb{Z}_6$  η ομάδα των περιστροφικών συμμετριών τού  $P$  και έστω  $\Sigma\mu\mu(P) \cong \mathbf{D}_6$  η πλήρης ομάδα συμμετριών τού  $P$ . Εάν ως  $X$  συμβολίσουμε το σύνολο όλων των δυνατών σχηματισμών κανονικών εξαγώνων αυτού τού είδους (ήτοι με τρεις άσπρες και τρεις μαύρες χάντρες ως κορυφές τους), τότε το ζητούμενο είναι ο προσδιορισμός τού πλήθους των ουσιωδώς διαφορετικών τρόπων κατασκευής ενός «συμμετρικού περιδέλαιου» κάνοντας χρήση των 6 διαθέσιμων χαντρών, υπό την προϋπόθεση ότι δυο κανονικά εξαγωνα  $P, P'$  ανήκοντα στο  $X$  λογίζονται ως «ταντιζόμενα» όταν υπάρχει  $g \in G$  που απεικονίζει το  $P$  επί τού  $P'$ , στις ακόλουθες περιπτώσεις: (i)  $G = \text{Περ}\Sigma\mu\mu(P)$  και (ii)  $G = \Sigma\mu\mu(P)$ .*

**ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΛΗΘΟΥΣ.** Οι δοθείσες χάντρες κείνται επί ενός επιπέδου σχηματίζοντας κορυφές κανονικού εξαγώνου. Δίχως βλάβη τής γενικότητας μπορούμε να υποθέσουμε ότι αυτό έχει ως κορυφές του τα στοιχεία τού

$$\mathcal{E}_6 := \{1, \zeta_6, \zeta_6^2, \zeta_6^3, \zeta_6^4, \zeta_6^5\}, \quad \text{όπου } \zeta_6 := \exp\left(\frac{2\pi i}{6}\right).$$

Έστω  $X$  το σύνολο όλων των δυνατών σχηματισμών κανονικών εξαγώνων αυτού τού είδους. Για να προσδιορίσουμε τα στοιχεία τού  $X$  μπορούμε νοερά να φαντασθούμε ότι διαθέτουμε 6 άσπρες χάντρες και ότι καταγράφουμε όλους τους δυνατούς τρόπους «μαυρίσματος» τριών εξ αυτών. Επομένως, ο πληθικός αριθμός τού

$X$  ισούται με τον συνδυασμό  $\text{card}(X) = \binom{6}{3} = 20$  των 6 κορυφών ανά 3. Η «οπτικοποίηση» των κορυφών των 20 κανονικών εξαγώνων στο χαρτί μας με άσπρες και μαύρες μπαλίτσες (όπως στο Σχήμα 1) είναι αρκούτως βοηθητική. Θέτοντας

$$\alpha(z) := \bar{z}, \quad \beta(z) := \zeta_6 z, \quad \forall z \in \mathcal{E}_6,$$

γνωρίζουμε ότι  $\text{Πεο}\Sigma\mu(P) \cong \langle \beta \rangle \cong \mathbb{Z}_6$  και ότι  $\Sigma\mu(P) \cong \mathbf{D}_6 = \langle \alpha, \beta \rangle \sqsubset \mathfrak{S}_{\mathcal{E}_6}$ . Για να λύσουμε το πρόβλημα αρκεί να εφαρμόσουμε τον τύπο καταμετρήσεως των τροχιών των φυσικών δράσεων

$$\langle \beta \rangle \times \mathcal{E}_6 \longrightarrow \mathcal{E}_6, \quad (\beta^j, \zeta_6^k) \longmapsto \beta^j \bullet \zeta_6^k := \beta^j(\zeta_6^k), \quad \forall (j, k) \in \{0, 1, \dots, 5\}^2,$$

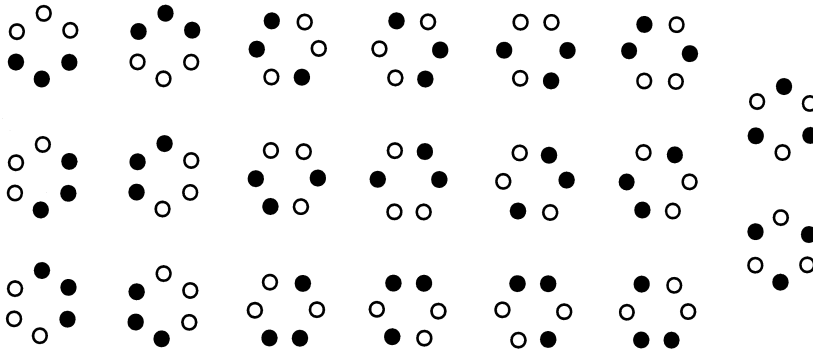
και

$$\mathbf{D}_6 \times \mathcal{E}_6 \longrightarrow \mathcal{E}_6, \quad (\beta^j, \zeta_6^k) \longmapsto (\alpha^i \circ \beta^j) \bullet \zeta_6^k := (\alpha^i \circ \beta^j)(\zeta_6^k),$$

$\forall (i, j, k) \in \{0, 1\} \times \{0, 1, \dots, 5\} \times \{0, 1, \dots, 5\}$ , στις περιπτώσεις (i) και (ii), αντιστοίχως. Κατά το θεώρημα 10.4.2,

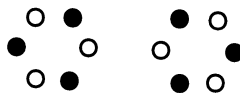
$$\text{card}(\{\text{τροχιές τής δράσεως}\}) = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \text{card}(\text{Fix}_G(g)),$$

όπου  $G \in \{\langle \beta \rangle, \mathbf{D}_6\}$ .



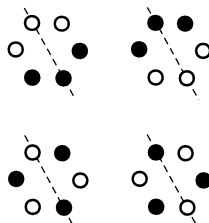
Σχήμα 1

Προφανώς, η ταυτοτική απεικόνιση  $\text{id}_{\mathcal{E}_6}$  αφήνει όλα τα στοιχεία του  $\mathcal{E}_6$  (και, κατ' επέκταση, και του  $X$ ) σταθερά (= αναλλοίωτα). Το σχήμα 2 δείχνει τις κορυφές των μόνων εξαγώνων του  $X$  που μένουν σταθερά κατόπιν εφαρμογής τής στροφής  $\beta^2$  (κατά  $120^\circ$ ) ή τής στροφής  $\beta^4$  (κατά  $240^\circ$ ).



Σχήμα 2

Το σχήμα 3 δείχνει τις κορυφές των τεσσάρων εξαγώνων τού  $X$  που μένουν σταθερά κατόπιν εφαρμογής ενός κατοπτρισμού  $\alpha \circ \beta^j$ ,  $j \in \{0, 2, 4\}$ , ως προς μια διαγώνιο.



Σχήμα 3

Είναι εύκολο να διαπιστωθεί ότι τα λοιπά στοιχεία τής δρώσας ομάδας δεν αφήνουν κανένα εξάγωνο τού  $X$  σταθερό. Ως εκ τούτου, έχουμε τη δυνατότητα καταρτίσεως των καταλόγων

Στοιχεία δρώσας ομάδας	Πλήθος των εξαγώνων τού $X$ που παραμένουν σταθερά
$\text{id}_{\mathcal{E}_6}$	20
$\beta$	0
$\beta^2$	2
$\beta^3$	0
$\beta^4$	2
$\beta^5$	0

και

Στοιχεία δρώσας ομάδας	Πλήθος των εξαγώνων τού $X$ που παραμένουν σταθερά
$\alpha$	4
$\alpha \circ \beta$	0
$\alpha \circ \beta^2$	4
$\alpha \circ \beta^3$	0
$\alpha \circ \beta^4$	4
$\alpha \circ \beta^5$	0

Κατά συνέπεια, στην περίπτωση (i) έχουμε

$$\frac{1}{6} \sum_{j=0}^5 \text{card}(\text{Fix}(\beta^j)) = \frac{1}{6} (1 \cdot 20 + 2 \cdot 2 + 3 \cdot 0) = \frac{24}{6} = \boxed{4}$$

και στην περίπτωση (ii)

$$\begin{aligned} & \frac{1}{12} \sum_{(i,j) \in \{0,1\} \times \{0,1,\dots,5\}} \text{card}(\text{Fix}(\alpha^i \circ \beta^j)) \\ &= \frac{1}{12} (1 \cdot 20 + 2 \cdot 2 + 3 \cdot 0 + 3 \cdot 4 + 3 \cdot 0) = \frac{36}{12} = \boxed{3} \end{aligned}$$

*ουσιωδώς διαφορετικούς τρόπους κατασκευής ενός «συμμετρικού περιδέρσιου»  
κάνοντας χρήση των 6 διαθέσιμων χαντροών.* □